

SANT CELONI/LA BATLLÒRIA

El Banc de Sang supera a Sant Celoni l'acapte de la campanya de l'any passat

Sant Celoni. El Banc de Sang va aconseguir recollir, el passat cap de setmana, fins a 166 bosses a l'acapte que va realitzar a Can Ramis la tarda de divendres i tot dissabte. La xifra representa un lleuger increment respecte la quantitat recaptada durant la mateixa campanya organitzada l'any passat, on es van aconseguir 162 bosses en total. Segons l'Associació de Donants de Sang, a més, durant els dos dies de l'acapte hi van participar 10 donants nous. La màxima afluència de persones es va registrar la tarda de dissabte, entre les 5 i les 9 del vespre, quan s'hi van acostar fins a 74 persones. REDACCIÓ.

La Comissió de Cultura del Consell vol fer de la Batllòria un referent al Baix Montseny nord

REDACCIÓ. La Batllòria La Comissió de Cultura del Consell de Poble de la Batllòria es va reunir dimarts per definir els actes que se celebraran a la població per la diada de Sant Jordi. A la reunió es va posar sobre la taula la voluntat, segons el president del Consell, Manel Bueno, de seguir en la línia de les darreres festivitats celebrades a la vila, potenciant la participació de veïns i entitats. En aquest sentit la Comissió ha optat per organitzar actes vinculats amb la data durant quatre dies. El primer serà el 18 d'abril, amb una bicicletada fina a les Llobateres, per reivindicar aquest espai com un focus de patrimoni natural

Imatge de la reunió celebrada aquesta setmana (L'ADBM)

important per a la Batllòria.

Les segones activitats es faran el 23 d'abril a la tarda, de la mà de l'escola Montnegre i que es comple-

mentaran amb l'Hora del Conte que se centrarà en Sant Jordi. L'endemà se celebraran els actes culturals més populars, oberts a tothom, "perquè

la gent surti al carrer" assenyala Bueno. Al matí els geganters elaboraran una catifa floral amb l'escut del 20è aniversari de l'entitat al carrer Major, davant de l'Església. Al migdia, els geganters oferiran un dinar popular i a la tarda es farà animació infantil a la plaça i es presentarà el llibre de Daniel Rangil "Històries i llegendes de l'any vuit. Recull de cultura oral al Montnegre (I)". Finalment, el 25 d'abril al matí es farà una visita guiada pels llocs més emblemàtics de la Batllòria.

Segons el president del Consell, es tracta d'un ventall d'activitats que combinen el foment del patrimoni cultural i natural amb els actes més populars amb l'objectiu "que la Batllòria es vagi convertint en un referent per als municipis del Baix Montseny nord".

TRIBUNA OBERTA PERE TARRIDAS, Columnista

Coses que em fan sortir de polleguera

Segur que qualsevol de vosaltres podríeu citar una sèrie de circumstàncies que us fan sortir de polleguera.

A nivell personal he de reconèixer un munt de petites vivències que em molesten, com anar al supermercat i a l'hora de pagar veure com de les quinze caixes instal·lades només n'hi ha dues d'obertes amb cua de compradors esperant-se una estona llarga amb el carro ple, o que quan estic a mig dinar em truquin per telèfon per oferir-me un nou servei o producte molt interessant mentre l'escudella es refreda, o sortir d'un edifici qualsevol i tenir la deferència d'aguantar la porta per facilitar la sortida del qui ve al darrere i no rebre una paraula, un gest o una mirada d'agraïment, o quedar amb un amic per anar a prendre un cafè per xerrar una estona i que l'amic es passi la meitat del temps atenent les trucades del seu mòbil, o anar a la llibreria, per mirar els llibres dels prestatges i haver de moure contínuament el cap, ara cap a la dreta i ara cap a l'esquerra, perquè els títols de les obres i els noms dels autors que figuren en el lloc algunes vegades estan col·locats de baix a dalt i d'altres, de dalt a baix. Però son sortides de polleguera que duren un instant, que desapareixen sense deixar més rastre que una superficial emprenyada momentània.

Les meves sortides de polleguera importants i duradores son unes altres, i en aquests moments estan centrades en l'administració i governabilitat del país.

Fa pocs dies que el govern ha posat sobre la taula el projecte d'augmentar l'edat de jubilació del 65 als 67 anys. Al darrere d'aquest augment de dos

anys no hi ha res més que el propòsit de retallar la quantitat a percebre pels nous jubilats. Qualsevol treballador, per arribar a cobrar la màxima jubilació, ha d'haver cotitzat un mínim de 35 anys, amb una base molt alta durant els darrers 15 anys i amb l'agregant que hi ha un descompte per cada any que es jubili per sota dels 65, que en el futur serien els 67. És difícil arribar a la jubilació màxima. Possiblement els tècnics han determinat que aquesta mesura resulta necessària per mantenir la viabilitat del sistema, però si s'han de retallar les prestacions s'ha de començar per dalt. Hi ha moltes situacions de privilegi a favor de determinats col·lectius dintre de la Seguretat Social i d'això no se'n parla gens. No en parlen els partits polítics, però tampoc la patronal, els sindicats ni els mitjans de comunicació. Ningú no fa bandera d'un fet com aquest, i resulta sorprenent. Per posar un exemple, cal saber que un simple diputat o senador que hagi estat durant només 7 anys escalfant una cadira té dret a la jubilació màxima encara que no hagi cotitzat ni un euro durant la resta de la seva vida.

Són els que s'autodenominen pares de la pàtria, que han accedit al càrrec sense haver passat cap examen de capacitació professional a excepció del jurament de fidelitat a les consignes del seu partit, amb una remuneració altíssima entre sous i dietes, amb 6 mesos de vacances l'any, sense excessius controls d'assistència als plens excepte en cassos urgents i amb una exempció de cotitzar per IRPF d'un terç del seu sou. Que durant 18 mesos després de deixar el càrrec continuen cobrant el 80% de la paga total i sense passar per l'INEM. Són

coses que em treuen de polleguera.

Però no anem tant lluny. A casa nostra també s'han espavilat i resulta que els catalans, amb fama de ganyons, tenim els polítics més ben pagats de tot l'Estat. No vull entrar a discutir si els que ostenten un càrrec públic cobren molt o poc, però sorprèn que dels 10 polítics i governants més ben pagats d'Espanya, 5 són catalans. El primer, el President de la Generalitat de Catalunya, el segon, el President de la Diputació de Barcelona, el tercer, l'Alcalde de Barcelona, el quart, el President de la Diputació de Lleida i el novè, el President de la Diputació de Girona. I ja que parlem de diputacions només aclarir que de les 50 diputacions que hi ha a tot l'Estat, els presidents de les diputacions catalanes ocupen 4 dels primers 8 llocs en quan a remuneració.

Podem presumir d'això i de moltes altres coses. No hi ha cap comunitat autònoma que tingui tants organismes públics com nosaltres: Generalitat, Delegació del Govern central, Subdelegacions del Govern central a cada província, delegacions territorials de la Generalitat, diputacions, consells comarcals, ajuntaments i es preveuen 7 "ambaixades" a diferents països de les que valdrà la pena que en parlem un altra dia. Però no en tenim encara prou i fa poc que una ment insensata proposa ressuscitar les vegueries, ja. Em sembla una institució molt nostrada i contra la que no tinc res a dir. Però no crec que el ciutadà de peu, aquell que està preocupat per la migradesa del sou, l'estabilitat laboral i el pagament de la hipoteca, cansat de veure com de tota la geografia catalana surten funcionaris com flors a la primavera, estigui

gaire per la labor. O potser no se li ha explicat prou bé i anirem tirant amb els funcionaris que tenim. Potser als pobres ignorants que no entenem res de l'administració del país, caldria que algú ens aclarís que ha sorgit una nova classe de funcionari, abnegat, treballador, sacrificat i pluriempleat, com la Sra. Anna Hernández, esposa del Molt Honorable President de la Generalitat de Catalunya que ha carregat sobre les seves sofertes espatlles tot un munt de feines que ens estalviem que la nòmina pública sigui encara més nombrosa. És digne d'admiració que una sola persona pugui ser a la vegada: Tinent d'Alcalde de Sant Just Desvern; Regidora de Relacions Institucionals, Urbanisme i Habitatge de la mateixa població; Presidenta de Promusa, empresa municipal d'Habitatge; Presidenta de Proecsa, empresa municipal de Promoció econòmica; Representant de l'Ajuntament a l'Entitat metropolitana de Serveis Hidràulics i Tractament de Residus; Consellera del Consorci de Turisme del Baix Llobregat; Consellera del Pla Estratègic Metropolità; Consellera del Pacte Industrial de la Regió Metropolitana de Barcelona; Diputada Provincial; Presidenta de l'Àrea d'Infraestructures, Urbanisme i Habitatge de la Diputació; Consellera de la Concessionària del Túnel del Cadí; Consellera de la Comissió Catalana de Trànsit i Seguretat Viària; Consellera del Consorci del Barri de la Mina; Consellera del Consell Comarcal del Baix Llobregat; Consellera de La Caixa.

Us he dit alguna vegada que hi ha coses que em treuen de polleguera?. Doncs, si